

Publicerad 2011-04-04 06:25 av L Patrik W Johansson

nyöversättning 2011 (i tidigare översättningar kallad "En Förlorad Värld" från originalet Paradise Lost 1667) Illustrationer av Gustave Dore

Förlorat Paradis: BOK V:VIII (J.Milton)

~*~

Måne, som nu bemöta den uppgående österns Sol, nu uppflyga [175]

Med de fasta Stjärnor, fasta uti sin Globosfär som flyga,

Och ni övriga fem flackande Eldar som röra sig

Uti mystisk Dans ej utan Sång, genljuda

Hans lov, som ut ur Mörkret uppkall'de Ljuset.

Luft, och ni Element de äldsta födslar [180]

Ur Naturens Sköte, som i kvaternion löpa

I Perpetuell Cirkel, mångformig; och beblanda

Och nära allting, låt er oupphörliga förändring

Växla till vår store Skapare beständigt ny lovprisan.

Ni Dimmor och Ångor som nu uppstiga [185]

Ifrån Berg eller Sjö med dis, dunkla eller grå,

Tills dåsom Solen måla era ulliga bryn med Guld,

För att där stigande hedra Världens store Upphovsman,

Om så för att utsmycka medelst Molnen de färglösa skyarna,

Eller den törstiga Jorden uppblöta medelst fallande skurar, [190]

Stigande eller sjunkande beständigt höja hans lovprisan.

Hans lovprisan ni Vindar, vilka från de fyra Väderstrecken blåsa,

Andas mjukt eller högt; och vaja med era toppar, ni Pinjer,

Med varje Planta, som i tecken på Andakt vaja.

Källorna och ni, som sjunga, då ni framflöda, [195]

Melodiska mumlanden, sjungande betona hans lovprisan.

Förena edra röster alla ni levande Själar; ni Fåglar,

Som besjungande upp till Himlaportarna stiga,

Bär uppå edra vingar och i edra toner hans lovprisan;

Ni som i Vattnen framglida, och ni som vandrar [200]

Uppå Jorden, och ståtligt framträda, eller lågt framkrypa;

John Milton 1667

LPWJ svensk version 04/04/11

Förlorat Paradis: Bok I - V (J.Milton)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L Patrik W Johansson med Poeter.se id #26710 innehar upphovsrätten